Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26146
Copyright: Admont, Benediktinerstift

eam uiro suo. simul & increpauit abraham. cur ei non
confessus fuerit uenerem; Refert & ueteres qd tanquam
prophetae abrahae conuertit pro abimelech. & sicut
uit dnr abimelech. & uxorem eius. & ancillas eius;
Et tuae fuit omnipotenti do. ut & eam ancillas abi
melech sanaret. Qm quidem concludens conclusere
rat. dr in quit uulnerasse eorum sepaerent., Coepe
aut parere propt orationem abrahae., Siquis haec
secdm litteram solum audire uult & intellegere.
Magis cum iudaeis quae cum xpianis debet habere
auditorium; siquis autem uult xpianus ee. & pauli
discipulus audiat eum dicente. quia lex spiritu
lis est. Et cum de abraham atque eius uxore ac fi
lius loqueret. pronuntiantem haec ee allegorica;
Et hic & cuius modi allegoriae habere debent. haut fac
ile quisnm inuenire possit. Orare tamen debet
ut accorde eius auferat uelamen. Siquis e. qui
conatur conuertitur ad dnm. dnr enim spr. e. ut ipse
auferat uelamen litterae. & aperiat lucem spr. & por
simus dicere. quia reuelata facie dni gloriam
speculantes adeundem imaginem transformamur
a gloria in gloriam. tamquam a dni spu; Puto
ergo rationem quae int praeat principes. uel prin
cipatus agens. formam tenere arcis. quod est